

Daniel Landa, Krysa

KRYSA:

Nevm, pro jsem posledn noc nemohl spt,
pece nen tu nic, eho ml bych se bt,
jdu zas krysy, jak obvykle, na smrt hnt.
Co je to za mrak, co se mi do mysli vkrad,

vm co je umrat. Znm vechnu bolest tady toho
svta.

Mn neubl nenvist, u vbec ne zl vta.
Kdy cit se zvolna probouz, to s Krysaem je
veta.

Musm odejt, hned jak dozn pse stalet.

Radi a pojdu, a smrt m skol,
Iska nepat do srdce krysa.
Co po mn chce, Osude! Vdy to bol.
Pro podval jsem se dnes thle en do tve!

Na obzoru vidm matn,
rudou skvrnu, je jako krev,
k tomu slym, a to je patn,
lid ev.

Jak voda dav se val,
te u jej nezastav nejpevnj val.
Ta sla trh skly.
A Bh se na to ani radi nedval.

Vidm, jak domy ho,
jak nkdo bez dvodu krev tu prolv,
jak hodnoty se bo,
z t hrzn pedstavy mne horko polv.

Musm zstat tm, km jsem byl,
jako przdnej pokoj v oputnym dom.
Dky za to, e jsem pochopil,
e Iska nen pro m.

Osude, jak jsem ti te za vstrahu vdn,
jet dneska tohle msto opustm.
Pro tenhle kraj jsem velmi nebezpen.
Dky za to, e to vm.